

Geil

Ik ben geil. 'Geil als boter' luidt de uitdrukking, geloof ik. Vreemd: boter is niet geil. Ik kan me er dan ook niets bij voorstellen.

Feit is dat mijn ochtenderectie niet verslapt. Ik droomloos sliep. Braaf mijn handen boven de dekens hield en houd.

Een gevolg zonder oorzaak? Een kwestie van opspelende hormonen? Waarom doen ze dat dan?

Raadsels zijn er om te worden opgelost.

Doolhoven om een uitweg te vinden. Ik zie oplossing noch uitweg.

Lig helder wakker.

Sta dus maar op.

Blijf geil.

Wulps

Wiegende heupen. Bonkende, trillende billen.
Dansende, nauwelijks bedekte borsten. Beweeglijk
vrouwelijk schoon. Zij moeten in muziekvideo's de
compensatie bieden voor de eindeloze herhaling
van domme tekstjes op steeds dezelfde oninteres-
sante deuntjes.

Doen dat ook blijkens de waarderings- en kijk-
cijfers. Waarop de adverteerder blind vaart. Zijn
commerciële boodschap nu eveneens in zulke
filmpjes laat gieten. Vaak herhaalde leugens plegen
voor waarheid te worden aangezien.

De advertenties zijn duur. Maar de kosten gaan
voor de baat uit. Wellustig, wulps bewegen – voor
dans versleten – op voortdurend herhaalde
klanken dient eerst te worden betaald.

Leren we het dan echt nooit?

Klein

Slechts één onderdeel van mijn lijf mag groot worden genoemd. Dat was hij al in mijn kinderjaren. Hij groeide door. Ook na mijn puberteit. Ik ga er nu zelfs naar lopen.

Noem me gerust een dwerg. Aan spot ben ik gewend. Mijn formaat valt niet te negeren.

Ik kwam ter wereld met normaal gewicht en lengte. Was een beweeglijke baby. Werd wel dikker. Maar millimeters, geen centimeters langer. Men woog en mat me dagelijks op.

Ik werd ten slotte anderhalve meter hoog. Mijn lichaamsdelen bleven proportioneel.

Behalve mijn neus. Die wordt steeds groter. Ik loop al met gebogen hoofd.

Gedichten

Sonnetten

Hierbij een paar sonnetten.
Ouder werk ging verloren,
is niet meer aan te boren.
Ligt ergens te vervetten.

Mijn ziel is rood
mijn denken paars.
Dat geeft iets raars,
brengt me in nood.

Mijn lijf is oud,
mijn denken koud.
Mijn leven nog te kort.
Schrijf op het bord:
zal ik je nu inwijden?
of blijf je nog graag lijden?

Seizoenen

De winter is koud,
de lente veelal fris,
de zomer een list,
de herfst maakt oud.

Vivaldi lijkt een reus
die luistert met zijn neus.
Hij kan me niet bekoren:
ik wil hem nooit meer horen.

Bach stroomt als beek,
strooit klanken bij de vleet,
weet thema's te verwerken,
klinkt goed in alle kerken.
Zijn kindertal was groot,
zijn gelovig hart te bloot.

Wraak

Straks heb ik mij gewroken
voor onrecht, mij aangedaan.
Ik laat me niet verslaan.

Verhuizen kost bedstro,
verkassen is vergaan.
Wie hielp me op de po?

Het lot, me welgezind,
herhaling niet te verwachten,
tijdwinst slechts te achten
het gaat me voor de wind.
Maar in mijn brein blijft spoken,
want wat men er ook van vindt,
mijn leven is gebroken.
Ik moet toch minder roken.

Onzin

Wie denk je in de luren te leggen
Als je de 'Almachtige' laat zeggen:
"Ik ben de eerste en de laatste

ik ben de vereerde en de verachtelijke
ik ben de hoer en de heilige
ik ben de vrouw en de maagd.

ik ben de moeder en de dochter."
Duidelijk! Hij is niet je naaste
noch de al zo lang verwachte.
Mogelijk wel die rare geile
die jou de weg heeft gevraagd.
Mij vergaat de wil, hoewel uitgedaagd,
dit 'gesprek' nog voort te zetten.
Op pure onzin hoef ik niet te letten.